

R K T. Ž U P A POHODA B. D. M. MARIJA GORICA

God. X 28. travnja 2024. Broj: 34.

5. uskrсна nedjelja

Suvremeni čovjek jako inzistira na svojoj slobodi. Ne želi se ni za što vezati, jer svako povezivanje, vezu s nečim ili nekim nerijetko shvaća kao ograničavanje vlastite slobode te se osjeća opterećen i okovan. No, protivno takvom shvaćanju, stavljajući pred nas sliku čokota i loze, Isus nam donosi sasvim drugačiju poruku. Kao i inače, koristi se bliskim slikama iz prirode, lako razumljivim alegorijskim izričajima. Sam nam se predstavlja kao trs, Oca svoga naziva vinogradarom, a sve one koji su njegovi učenici, koji su po krštenju s njime sjedinjeni, naziva mladicama, lozama. Upravo ta slika ima temelje u Starom zavjetu, gdje je Izrael, kao izabrani Božji narod, bio uspoređivan s vinogradom, s lozom izabranom, sa sadnicom plemenitom koju je sam Bog – vinogradar zasadio. Sada pak Isus na sebe preuzima ulogu trsa. Isus je trs, a svi njegovu učenici loze.

Ono što bi nama trebalo biti jasno jest činjenica da bi neka loza uopće mogla rađati, biti plodna, da bi mogla ispunjavati svoju ulogu, donositi obilat rod, veseliti vinogradara, nužno se treba hraniti životnim sokovima upravo iz trsa. Iz njega ona crpi svoju životnu snagu. Nije teško shvatiti da Isus upravo nas potiče na promišljanje – mi smo te loze povezane s čokotom. Da bismo i mi mogli donositi rod, da bismo živjeli po istinama i dužnostima koje proizlaze iz Božjih zapovijedi, iz Evanđelja, moramo biti utjelovljeni, usađeni te duboko povezani s korijenom, samim Kristom, moramo se hraniti snagom koja jedino dolazi od njega. Hraniti se njegovim plodovima, znači blagovati s njegova stola. Sakramentalno živjeti. To su životni sokovi koji jamče uspjeh i plodnost loze.

Nije potrebno previše ilustrirati kakva je ono loza što se osuši nakon što je netko otkine od trsa. Slično tome, nije teško zamisliti lozu koja se godinama ne obrezuje, ne čisti i ne uređuje. Takva loza zasigurno ne rađa plodom groždem, nego vinjagom, kako nas izvještava proročka riječ. Takva loza koja ne donosi roda, nije dostojna svoga imena, jedino što preostaje jest baciti je u oganj poput svake osušene grane.

U svim tim slikama zrcali se naš odnos sa Isusom. Ako mi kao udovi njegova Tijela, tj. članovi Crkve, mladice njegova trsa, ne ostanemo povezani s njime kao trsom, kao glavom, ako se ne budemo dali obrezati, uređivati, ako zastanemo u prašumi krivih koraka i stramputica, onda će se i nama isto dogoditi. Suprotno tome, budimo sigurni da svako naše nastojanje, življenje po evanđeoskim vrednotama, svako naše primanje sakramenata nije ništa drugo doli upravo obrezivanje, uređivanje, okopavanje, kako bismo rodili obilnim rodом, uvijek na radost vinogradara, našega Oca, koji se u svemu tome nedvojbeno zna radovati. Zato je kršćaninov zadatak ozbiljno primiti Kristovu opomenu: ostanite u meni i ja u vama. Tko ostane u meni, taj donosi obilat rod.

Ne zaboravimo također: loza koja je nekoć rasla na trsu i rađala, iznenada ili možda s vremenom može ostati bez života, postati suha. Kroz nju životni sokovi više ne struje. To je zorni prikaz i slika nekih umornih kršćana. Nekad je sve počelo s oduševljenim zanosom, bujnošću života, no onda je sve naglo usahnulo. Možda su nam temelji vjere bili plitki? Zbog slabe usidrenosti u Krista,

smalaksali smo i pogubili se u onome što je trebalo biti nama vlastito i po čemu smo se u svijetu mogli i trebali kao kršćani prepoznati. Mnogo je onih koji se iz blizine s Učiteljem dadnu na posao, davanje drugima, a ipak se jednoga dana nađu istrošeni, sami, usahli, i onda se s pravom pitamo gdje je nastao problem. Možemo biti sigurni u jedno, prekinuta je duboka povezanost trsa i mladica. Možda smo potpuno davali sebe drugima, umjesto da smo bili ti koji smo Krista i njegove darove posredovali i kanalizirali braći i sestrama. Tek kad počnemo davati plodove besplatno, svjesni da nisu naši, da nismo mi prvenstveno i jedino za to zaslužni, nego da su tek rasli po nama voljom vinogradara i životnom snagom trsa, tek onda ćemo ispuniti svoje poslanje do kraja, rađat ćemo plodovima koji ne propadaju, već su na koristi radost mnogih. Tek kad ostanemo duboko ukorijenjeni u njega, otkrit ćemo da bez njega ne možemo ništa, odnosno da s njime možemo baš sve. Odbacimo postavke koje katkada nađu, nažalost, plodno tlo među nama. Nemojmo misliti da nam Božja pomoć treba tek tamo gdje sami ne možemo, tamo gdje naše ljudske snage popuštaju. Tako onda svoj odnos s Bogom shvaćamo kao nadomjestak vlastitih nemoći i ograničenja. To nije ispravno razmišljanje. Mi bez njega zaista ne možemo učiniti ništa. Npr. Mi imamo život, On pak jest život, i sve što se tiče našega života i življenja, usko se veže uz njega jer život jedino dolazi od njega. Ne ostanemo li u njega usađeni, ucijepljeni, usahnut ćemo. To je slika one loze, koja suha, usahla, tako lako gori, dok ona svježja loza, zelena, puna životnih sokova i povezanosti s čokotom, upućuje na život i rađa životom!

Na koncu, posvijestimo si da plodovi ne pripadaju prvenstveno samoj lozi, čak ni čokotu, plodovi zapravo pripadaju vlasniku vinograda, vinogradaru. U našem alegoričnom promišljanju vinogradar je nebeski Otac, stoga proizlazi da naši plodovi zapravo pripadaju i proslavljaju nebeskog Oca. Za lozu, za nas same, ne bi trebalo biti veće radosti doli druge veseliti, naročito vinogradara kojemu sve pripada. Ostanimo u Gospodina Isusa ucijepljeni da bismo donosili plodove za život svijeta. Amen!

Događanja

U ovome tjednu ulazimo u mjesec svibanj, mjesec posvećen Majci Božjoj. U tom ćemo mjesecu imati i značajna slavlja u našoj župi. Proslavit ćemo Prvu Pričest za naše Prvopričesnike, a kao župna zajednica proslavit ćemo i našu župnu svetkovinu Mariju od Pohoda. U mjesecu svibnju pozivam Vas na naša svibanjska okupljanja, na svibanjske pobožnosti. Svaku večer u mjesecu svibnju u našoj ćemo crkvi imati zajedničku krunicu u 18,45 i svetu misu pod kojom ćemo se sjetiti Marijinih čudesnih uslišanja i moliti za Marijinu pomoć i zaštitu u vremenu pred nama. Na osobiti način pozivam sve prvopričesnike i krizmanike da budu s nama na našim svibanjskim okupljanjima, a i ovaj put nagrada za najbolje neće izostati. I ovaj put ćemo za najrevnije organizirati nagradni izlet, zato sve potičem da budu redoviti.

Nažalost, opet nam se događa isto! Puno je slobodnih dana za vaše misne nakane! Mnogima je od vaših pokojnika ovih dana godišnjica smrti, mnogi su za života slavili na početku svibnja rođendane i imendane, a sada su ostali zaboravljeni! Jedino čime im možemo pomoći, a to je sveta misa, smo zanemarili. Sjetite se vaših pokojnika, u zahvalnosti za sve što su za vas učinili, dajte im najveću zahvalu: sv. Misu!

Duhovni kutak

Što je korupcija? Univerzalna definicija korupcije je "moralna pokvarenost". Ovdje ću navesti samo neke od moralnih pokvarenosti kojima svjedočimo u Hrvatskoj, a koje bi po svakom ljudskom sudu trebale biti na vrhu koruptivnog popisa. Što je dakle sve korupcija: Korupcija je kada u trideset godina postojanja Hrvatske nisu osuđeni ni kažnjeni jugoslavenski stoljetni zločini. Korupcija je kada se Josip Broz Tito, najveći zločinac u povijesti čovječanstva u kategoriji "ubijanje ratnih vojnih i civilnih

3.

zarobljenika u određenom vremenu", u javnosti prikazuje kao pozitivac. Korupcija je kada se troše milijuni u obnovi njegovog kulta. Korupcija je kada se na sve načine veliča Jugoslavija i skriva njen zločin. Korupcija je kada se tvrdi kako je jugoslavenska komunistička revolucija u temeljima Hrvatske Korupcija je kada se ne naplati ni jedan dolar od ukupno 65 MILIJARDI dolara procijenjene ratne štete koju nam je nanijela velikosrpsko jugoslavenska agresija u Domovinskom ratu. Korupcija je kad glas čovjeka iz nacionalne manjine na izborima vrijedi više od čovjeka iz nacionalne većine. Korupcija je kad se pokrade referendum za promjenom takvog izbornog zakona. Korupcija je kad se dozvoli da u Hrvatskoj politički djeluju ljudi i stranke koji su se politički borili protiv Hrvatske i koji ne prihvaćaju Hrvatsku ili opstruiraju njen legitimitet. Korupcija je kada se Domovinski rat koji je temelj postojanja Hrvatske prikazuje kao zločinački Korupcija je kada se Oluja naziva genocidom. Korupcija je kada se ljudi koji su ginuli za Hrvatsku nazivaju teroristima. Ovakvih moralnih pokvarenosti ili korupcija ima još kilometar. I kad znaš za sve ove korupcije, a nisu ti na popisu korupcija protiv koje se navodno boriš, niti smatraš da su one problem, onda si ti problem. Kad preskočiš ove korupcije, onda ti postaješ korupcija. Ti si moralno pokvaren. Ma tko god ti bio. I na kojoj god strani političkog spektra sjedio.

Svibanjske pobožnosti, odnosno izraženije čašćenje Blažene Djevice Marije tijekom mjeseca svibnja, stara je tradicija Crkve koja svoje korijene vuče još iz srednjega vijeka. Riječ je o pučkim pobožnostima koje su nastale tako da je narod nosio pred Djevicu Mariju bukete i vijence svježega proljetnoga cvijeća, htijući na takav način njezine kipove i slike još više uresiti i time joj iskazati svoju zahvalnost. Pri tome su joj pjevali razne pjesme i molili marijanske molitve, napose molitvu krunice. S vremenom se ta pobožnost ukorijenila u cijeloj Crkvi, a otkako je u 16. st. odobrena i preporučena, predstavlja narodu vrlo drag oblik štovanja nebeske Majke.

Obično se pobožnost provodi u župnim i samostanskim crkvama i kapelicama, uz slavljenje svete mise (odatle i naziv "svibanjske večernjice"), kao i moleći krunicu, Lauretanske litanije, pjevajući marijanske pjesme i sl.

S obzirom na takav oblik pobožnosti, dobro je primijetiti dvije stvari i prema njima nastojati oblikovati i način čašćenja Blažene Djevice Marije kroz to vrijeme: s jedne strane činjenicu da se u mjesecu svibnju nalazimo u poukrsnom vremenu liturgijske godine, a s druge strane činjenicu da Kristovu i našu Majku vrlo često častimo na jedan nedovoljno jasan način, takav koji joj obično pridaje tek ulogu Tješiteljice nevoljnih.

S obzirom na prvu činjenicu, odnosno da je riječ o vrlo važnom razdoblju liturgijske godine, kada se sve do blagdana Duhova naročito intenzivno slavi otajstvo Kristova uskrsnuća, nipošto ne bi bilo dobro da to vazmeno vrijeme bude zasjenjeno različitim oblicima pobožnosti prema Majci Božjoj, nego je važno da međusobno budu skladno isprepleteni, kao što su međusobno bili isprepleteni i životi Isusa i Marije.

Potrebno je zato da se i kroz čašćenje Marije u mjesecu svibnju jasno uoči njezina nenametljiva i samozatajna uloga, kao one koja je cijeli svoj život podredila poslanju svoga Sina, ali također da se uoči i njezina uloga kao suotkupiteljice i Majke cijele Crkve. To se lijepo može povezati ne samo kojom dodatnom riječju na početku (svake) svete mise, nego i kroz druge oblike koji kao takvi mogu biti skladni vezivni elementi između krunice i litanija, između marijanskih pjesama i adoracije itd. U tom se smislu mogu sročiti kratke molitve ili tumačenja, čitati prikladni svetopisamski tekstovi ili odlomci nekih knjiga, marijanskih enciklika, razmatranja nad Lauretanskim litanijama ili nekih drugih prigodnih tekstova i sl., a koji kao takvi, ako se skladno i usmjeravajuće podijele tijekom cijeloga mjeseca, mogu postati zgodan način odgajanja vjerničkoga puka i općenito

pridonijeti rastu u vjeri. Na takav nas, naime, način pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji uvodi u pouskrсну mistagogiju, baš kako je to Ona sama činila za svoga života, o čemu nam svjedoče i Djela apostolska, potvrđujući da je bila u uskom zajedništvu s Dvanaesticom i prvotnom Crkvom, odnosno da su se svi oko nje okupljali, kako to u biti i mi danas činimo. Prostora za takvu povezanost marijanske pobožnosti i vazmenoga vremena ima više nego dovoljno i dobro bi ga bilo iskoristiti.

Također, mjesec svibanj nam može dozvati u pamet važnost ispravnoga načina štovanja Blažene Djevice Marije, a koji se, valja priznati, tijekom povijesti u mnogim svojim elementima udaljio od svetopisamskoga koncepta, do mjere da je Marija u svijesti velikoga broja kršćana postala tek Zaštitnica patnika i Tješiteljica nevoljnika. Na to nas posebno podsjeća molitva *Zdravo Kraljice* i njezina velika prihvaćenost od strane širokih masa, a u kojoj je Blažena Djevica Marija shvaćena kao ona kojoj *vapiju prognani sinovi Evini*, kao ona kojoj isti ti *uzdišu plačući u ovoj suznoj dolini*, a jednako ju tako mole da im nakon *ovog (ovozemaljskoga) progona pokaže Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje*.

Obavijesti

PON	29. IV.	Katarina Sienska		
UTO	30. IV.	Pio V, papa	19h Marija Gorica	+ Željko Žlebački, <i>uz rođendan</i>
SRI	1. V.	Sv. Josip radnik	18:45h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u> Na čast Majci Božjoj
ČET	2. V.	Atanazije	18:45h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u>
PET	3. V.	Filip i Jakov, apostoli	18:45h 19h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u> Zajednička sv. Misa <i>vjeronauk za</i> PRVOPRIČESNIKE
SUB	4. V.	Julijan	18:45h Marija Gorica	<u>svibanjska pobožnost</u> +
NED	5. V.	<u>6. uskrсна nedjelja</u>	8h Marija Gorica 9:30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	Za pokojne iz TRAVNJA + Obit. Jakovina, Željko, Marijan, Ivan i Štefica Vrabc i Mihalj Jakolić <u>ŽUPNA SV. MISA</u>

U petak, 3. svibnja je prvi petak u mjesecu. Od 18:30 u našoj će crkvi biti prilika za sv. Ispovijed, u 18:45 sati ćemo imati svibanjsku pobožnost i zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: za sve pokojne Marijine štovatelje i za duše u čistilištu.